

VERSLAG VAN DE EXCURSIE NAAR DE AMSTERDAMSE WATERLEIDINGDUINEN 15 JANUARI

Gerard Blommensteijn

Zondagochtend 15 januari 1989, 9.00 uur Stadionplein. Waarom de groep gemeend had zich precies aan de tegenovergestelde kant van de Febo te moeten opstellen is me nooit duidelijk geworden, de plaats van de groep gelukkig uiteindelijk wel. Nadat iedereen zich in de auto van zijn of haar keuze had geïnstalleerd (de mooiste auto was helemaal vol), vertrok men richting Waterleidingduinen. De parkeerproblematiek bij 'de Oase' door een invasie van trimmers vereffende, tot voldoening van de bezitters van langzamere auto's, juist de opgelopen achterstanden, zodat geheel gelijktijdig een groepje van 9 VWG'ers en enkele hopelijk toekomstige leden de toegangskartjes á f2,- uit de automaat trok.

De eerste blik op de Oranjekom leverde naast de tientallen Kuifeenden al een ♀ Brilduiker op, half omkantelend in het water van poetsijver, en enkele Dodaarsen en Krakeenden. In het bos zagen we groepjes Staartmezen, Goudhaantjes en Glanskopmezen.

Dan langs het snelstromende kanaaltje met watervalletje was er ineens een Waterspreeuw, zó dichtbij dat ook het oogvlies goed zichtbaar was. Het diertje wilde van geen wijken weten en vloog pas op het laatste moment met z'n merkwaardig snelle vleugelslag terug lang het kanaal. Een gedenkwaardige waarneming. De anekdote wil overigens dat er een paartje Waterspreeuw broedt bij een bruggetje op de Nederlands-Belgische grens, zodat beide landen elkaar het broedvogelschap ervan betwisten.

Na deze primeur voor veel aanwezigen vervolgden we onze tocht langs de kanalen en plassen; we zagen twee ♀ Nonnetje, diverse Brilduikers en Zaagbekken, Kuifmezen, een Groene Specht en een Buizerd. Een groepje van vijf Goudvinken zat oogverblindend in de zon op de kale takken. Die zon wist het overigens voor 15 januari en ondanks de harde wind verbazend warm te maken. Na afloop van de wandeling hebben we op het terras van de Oase koffie gedronken!

Verder over de tocht: groepen krassende Kramsvogels trokken over en tussen de Zwarte Kraaien ontdekten we enkele Bonte Kraaien. Behalve de hier en daar aanwezige opvallend schone Knobbelzwanen zwommen in één van de meertjes wat verder van het pad twee Wilde Zwanen. Ook was er nog één meertje speciaal gereserveerd voor Tafeleenden.

Op de Duizendmeterweg stonden we ineens oog in oog met een vos, althans dat deel van de groep dat Willem was gevolgd. Het andere deel van de groep poogde nog waarnemingen aan te dragen die het nemen van een andere route hadden kunnen rechtvaardigen, maar tevergeefs.

Ondanks het feit dat de aangekondigde IJsvogel niet werd gesignaleerd was de excursie als leuk en geslaagd ervaren en hopen we er enkele enthousiaste nieuwe leden aan over te houden.

